

[Den fg. finansminister.]

kan være nogen forbrydelse imod kildeskatten at overholde og administrere den lov om kildeskat, der er blevet til, medmindre man synes, at denne lov er en forbrydelse i sig selv, hvad hr. Grünbaum dog næppe mener.

Til trods for disse noget hårde betegnelser vil jeg gerne fremhæve, at igennem vedtagelsen af dette udskrivningslovforslag bryder vi i enighed med noget tidligere gældende, nemlig at vi skulle have en udskrivningslov hvert år. Det er en permanent udskrivningslov, der vil blive vedtaget, hvis principper skal være gældende ikke alene for det kommende år; men også for de følgende. Det glæder mig, at vi vil kunne gennemføre de fleste af disse principper i enighed. Der er således enighed om, at den skala, der findes i lovforslaget, skal være en permanent grundbeløbsskala, hvilket vil sige, at man skal anvende den hvert år. Det er alle enige om undtagen hr. Sigsgaard, der netop har talt imod den. Denne enighed bevirker, at jeg i hvert fald ikke mener at ville komme ind på en argumentation om, hvorvidt den ene eller den anden udskrivningsprocent vil føre til forskellige ændringer for de forskellige grupper. Vi har ved denne skala fundet en afbalancering imellem de forskellige grupper af skatteydere, og derfor vil jeg ikke ind på diskussionen om, hvorvidt de 82 pct., som socialdemokratiet har foreslået, vil medføre, at de store indtægter får de og de lettelser. Jeg vil gøre opmærksom på, at socialdemokratiet har hindret sig selv i fremtiden at føre denne diskussion, og SF har gjort det samme ved — hvad jeg takker for — at gå med til den permanente grundbeløbsskala. Vi er altså fritaget for i fremtiden, hvis vi ønsker at sætte udskrivningsprocenten ned, hvad vi da meget gerne skulle nå til, at få en diskussion, som ingen kan være tjent med, om, at det i særlig grad er de store indtægter, der får glæde af det, for vi har fundet balancen og lagt skalaen fast på en sådan måde, at denne diskussion ikke vil have nogen interesse længere.

Vi er også, de fleste af os, enige om et skatteloft. Flere års diskussion er endt med det resultat, at vi er enige om, at vi højst kan udskrive 105 pct. af denne skala. Det betragter jeg også som noget værdifuldt.

Derimod er vi ikke blevet enige om det skatteloft på 66 $\frac{2}{3}$ pct., som vi drøftede ved første behandling, hvortil jeg skal henvise. Men vi har i fællesskab kunnet gå ind for 70 pct.s bestemmelsen, der også virker som en art skatteloft, idet man her tager formueskatten med — men altså kun som en art skatteloft.

Med hensyn til formueskatten i øvrigt er der ganske vist stillet et ændringsforslag, men det er ikke motiveret på en sådan måde, at nogen af os har mulighed for at forstå, om socialdemokratiet dermed vil bryde med de principper, man tidligere har fulgt ved fastlæggelsen af formueskatten. Vi har fulgt de samme principper, som den tidligere regering gjorde, da den sidst ændrede formueskatten i 1967. Jeg har mere forstået socialdemokratiets forslag på den måde, at man indser behovet for at skaffe nogle midler frem, men at der ikke er noget brud på de principper, som også vi har lagt til grund, og som følger den tidligere finansministers opfattelse.

Heller ikke vedrørende dødsbøbeskatningen er der principiel forskel; der er en diskussion om fradragets størrelse. Det afgørende for regeringen har været, at den fradragstørrelse, vi fastsætter ved lovforslaget, giver os de bedste muligheder for at administrere dødsbøbeskatningen.

Endelig vedrørende sømandsbeskatningen drejer diskussionen sig, så vidt jeg har forstået, alene om udskrivningsprocenten, men ikke om skalaen i øvrigt og dennes principper.

Se, disse ting i sig selv har nok kunnet give grundlag for flere forhandlinger og har også gjort det. Jeg synes, det er rigtigt som fremhævet af hr. Foged, at der har været alle muligheder i udvalget for forhandlinger, og der har også været de samråd; man har fremsat ønske om. Jeg ville nødig have, at det, hr. Grünbaum sagde, skulle kunne forstås på den måde, at der ikke havde været villighed til at møde til de samråd, udvalget har ønsket. Vi har da også haft lange samråd — og behagelige samråd, som det altid er, når man får lejlighed til at drøfte spørgsmålene, også detaljeret, med hr. Grünbaum. Jeg mener, at vi er nået problemerne igennem, og at vi fra finansministeriets side har forsynet udvalget med de oplysninger, der var nødvendige for en stillingtagen.